

HJÄLPTRÄNAREN

Edith kom till hallen en halvtimme före alla andra. Hon ställde ut åtta koner i en rak rad, flyttade den sista en halv meter och ställde tillbaka den. Tränartröjan hängde nästan ned till knäna. På en lista hade hon skrivit nio namn, och fem av dem kunde hon redan utantill. I glasdörren såg hon sig själv och rätade på ryggen. ”Hej och välkomna”, sa hon tyst, och sedan en gång till med mörkare röst.

Från stora hallen hördes bollar som small mot väggen, och någon ropade ”Hit!” Edith blev stående med en kon i handen. Hon kände igen rösten. Det var Albin, som alltid stod till höger om henne när de spelade.

Nio barn kom springande med klubborna släpande efter sig och ställde sig i en rad.

”Är du tränaren?” frågade den minsta.

”Hjälptränare”, sa Edith. ”Mats kommer klockan fem.”

”Får vi spela match?” ropade en annan.

Dörren till stora hallen gick upp, och Albin stack in huvudet. ”Vi är en för få. Kom och spela, tio minuter bara!”

Edith tittade på klockan. Den var fem i fem. Hon tog ett steg mot dörren. Bakom henne grep en liten hand tag i tränartröjan.

1. Vad säger Edith tyst vid glasdörren?
2. Hur känner sig Edith innan barnen kommer? Hur vet du det?
3. Varför blir Edith stående med en kon i handen när hon hör ropet? Vad i texten får dig att tro det?
4. Hur känner sig Edith när Albin frågar om hon vill spela?
Hur vet du det?
5. Edith kan spela med Albin i tio minuter eller stanna hos barnen.
Vad hade du gjort i hennes ställe? Varför?